

Ressò

Abril 16

Vadim Ghirda / The Associated Press



Els continuats patiments dels refugiats siris atrapats a la frontera tancada, creuant un perillós riu per arribar a Macedònia



vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

En record de Mn. Miquel Bada

Un amic no es mor, es perd la seva companyia. La vida segueix el seu camí i, a mesura que et fas gran, d'una manera inexorable vas perdent amics i familiars. Mai t'hi pots acostumar. Ja saps que és llei de vida, ja saps que la mort, la Gran Amiga, ens espera a tots a cada giravolt del camí, és igual. Sempre et ve de nou. Però, ens queden els records i aquests, mentre romanen, l'amic no es mort del tot. Viu dintre nostre, recordem els seus gestos, el seu tarannà, la seva disposició a ajudar, sense contrapartida. Tants i tants fets viscuts junts. Hores joioses i de companyonia. Hores tristes de malaltia i tristesa.

La decisió que Mn. Miquel va prendre de ser capellà va ser una decisió presa lliurament i volguda, i aquesta voluntat de ser ha perdurat fins la seva mort, transferint aquest amor i pau que dóna el fet d'haver pres el camí triat.

Mn. Miquel ha viscut una vida plena i llarga, quan comencem a entendre com s'ha viscut, quan percebem els fruits petits o grans, que s'han anat recollint durant el seu recorregut, t'adones que encara voldries més, encara hauries necessitat més temps per estimar, per pregar, per acollir, per treballar, per donar, per compartir, per tantes i tantes coses.

Nosaltres a Vida Creixent vam trobar un Mn. Miquel proper, un prevere que sense deixar de ser-ho, va procurar entendre el punt de vista dels altres i sense ferir donava la seva opinió, encara que fos contrària a la de la majoria, amb respecte però amb fermesa i raonant-la. Els que vam treballar amb ell, hi trobàvem sempre un puntal, una orientació precisa en el moment oportú, un harmonitzar el conjunt, a vegades dispers, de les nostres idees.

Passant a temes concrets li hem d'agrair l'empenta que va donar en l'organització de les reunions arxiprestals i zonals. Punt bàsic per al desenvolupament dels nostres grups de Vida Creixent.

I també les meravelles que va aconseguir de tots nosaltres en la preparació dels actes i celebracions importants de Vida Creixent; la Candelera, les Trobades Interdiocesanes, les reunions interdiocesanes, fent-nos apreciar el valor de les coses ben fetes, encara que semblesin poca cosa.

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada: una dona es recolza en dos homes, mentre creua un riu intentant arribar a Macedònia.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Ens va fer participar de la seva serenor; ens va fer aprofundir en l'amor a la nostra estimada Mare de Déu de Montserrat; ens va fer reflexionar el primer dijous de cada mes, amb les seves encertades paraules, i des del Ressò va col·laborar en el nostre creixement espiritual.

Molts de vosaltres podríeu dir molt més i millor de les dimensions i de la personalitat de Mn. Miquel. De la seva rica vida intel·lectual i de relació personal, marcades per una intensa avidesa espiritual nascuda de la seva profunda humanitat.

Ara em quedo només amb un regal que he rebut d'ell i que es pot dir en dues paraules: la fidelitat, nascuda d'una estimació que brolla de dins.

Acabo amb una petició ara que ell ens contempla, ens veu i ens estima d'una altra manera, de la manera d'estimar quan un viu la Vida en Déu. Ara li demano, doncs, que Déu ens concedeixi una mica de l'esperit de saviesa, de comprensió fonda, i d'obertura, sense pors, que ens doni forces i alegria per viure i ajudar a viure als altres, tal com ell va voler fer.

Adéu, Miquel, gràcies per la teva estimació, dedicació i disponibilitat al nostre estimat Moviment de Vida Creixent.

Sergi Òliba Bernadó

Mn Miquel Bada: *in memoriam*

La mort de Mn. Miquel Bada, tot i que molts ens adonàvem del seu estat delicat de salut, ens ha agafat una mica per sorpresa. No fa gaire que encara estava amb nosaltres, a les reunions d'animadors, explicant-nos el sentit litúrgic dels diumenges d'advent... Jo l'he conegut fa relativament poc. Quan venia al bisbat per temes matrimonials sempre "petàvem" la xerrada i rèiem, rèiem molt. Llavors el seu posat seriós i pausat es transformava. Després, en entrar al moviment de Vida Creixent com a vice-consiliari, és a dir, de reforç, vàrem relacionar-nos més. La seva dedicació, la seva experiència, el seu tarannà obert i dialogant, tot i que ferm, em va ajudar en els meus primers passos dins un moviment gran com aquest. Jo crec que s'estimava molt Vida Creixent i la gent que en forma part, la gent gran. Fins que la seva salut li va permetre, venia a totes les reunions i sortides, que no son poques... Al final, el seu delicat estat de salut no li va deixar fer el que més volia: participar d'aquest moviment que ell estimava tant.

Gràcies Miquel per la teva dedicació. Gràcies Miquel per tot el que ens has deixat.

Xavier Moretó, Consiliari de Vida Creixent de Barcelona

Recordant a Mn. Miquel Bada

El dimarts primer de març pel matí, vaig trucar varies vegades a Mn. Miquel sense resposta, al mig dia el Sergi em va donar la notícia del seu decés. Estava preocupat per la salut del seu germà sense intuí que ell pesaria al davant; a l'estada definitiva trobarà al P. Sobrero a Joan Viñas, a Mn. Jaume Serrano...i moltíssimes persones que han donat amb generositat moltes hores de la seva vida a Vida Creixent.

Vaig conèixer a Mn. Miquel a Montserrat en la setmana de Vida Creixent que vam fer amb motiu del nou segle; Mn. Serrano i un servidor estàvem acomiadant les persones que marxaven, en Miquel s'atansà a nosaltres i ens va dir.."ha estat tot molt bé però no entenc que hagin faltat tants preveres".

Quan Mn. Jaume va veure que la seva salut començava a fallar ens vam proposar de buscar un viceconsiliari, vam modificar els Estatuts diocesans per poder presentar-lo al Arquebisbe. Vam decidir de proposar-li a Mn. Miquel. El vam citar al despatx i el que menys es pensava era que li proposéssim el servei de viceconsiliari, va acceptar i crec que molt content.

Mn. Miquel no era persona massa conversadora, però, sabia escoltar i molt; estava cofoi de ser un dels 820 preveres ordenats en el XXXV Congrés Eucarístic Internacional (maig 1952), presidit pel Cardenal Tedeschini enviat pel Papa Pius XII. També estava content quan l'Arquebisbe (llavors) li encarregava algun

servei, recordo quan el va fer delegat de cementiris. Sabia fil per randa els documents sinodals dels bisbes "Cristians Laics, Església en el món" amb les tres reflexions finals i una trentena de documents majoritàriament del Concili Vaticà II i d'altres. Era feliç fen grup, això si, mai portava la veu cantant, com se sol dir, però no perdia res del que es deia; portava grups de matrimoni, i havia muntat fins a cinc (5) grups de Vida Creixent, matí, tarda i vespre.

Era tanta la responsabilitat del compromís adquirit, que en una ocasió vam quedar que jo el recolliria per anar a Montserrat per preparar el pelegrinatge habitual de V.C. , aquell dia es trobava molt malament, li vaig dir que el més assenyat era trucar a Montserrat i aplaçar la reunió, no el vaig poder convèncer de cap manera, ell havia quedat i això era més que sagrat.

Ell ha pujat al Pare amb la bossa ben plena, treballador, discret, acolridor, amb mig somriure... de ben segur que allà també continuarà fent grup, de gent de Vida Creixent no n'hi faltarà. Nosaltres encara hem de fer-ho aquí a baix, Mn. Miquel, prega per nosaltres bon amic.

Antoni Bosch i Gubern

Aquell somriure de mossèn Miquel

La notícia del seu traspàs l'hem rebuda a casa amb una gran tristesa pel buit que ens deixa aquí en aquesta nostra terra que

Col·laboracions

trepitgem encara tots nosaltres, però amb la certesa que el Senyor de la Vida l'ha volgut al seu costat.

El recordaré sempre per la seva personalitat viva i humil, serena i activa, per la seva proximitat per a tots; però molt especialment per la seva paraula suau, ferma i activa, convincent sempre, amb la fondària i coneixement evangèlic.

Mai distant, sempre a prop de tots els necessitats dels seus consells evangèlics. Mai lluny del companys de Vida Creixent. Sempre a prop d'aquells que necessitaven de la seva paraula convincent que ens transmetia escalf i serenor de les nostres mancances espirituals, amb consells directes i tranquil·litzadors que ens transmetia fermesa i tranquil·litat, i fortalesa per continuar pels camins rectes, camins de serenitat.

Tinc l'absoluta certesa que al costat del Senyor, seguirà transmetent-nos la fe i

caritat per tal de seguir amb seguretat el nostre camí vers el Senyor de la Vida.

Josep Lluís Fernández Coll

Al mestre i amic Mn. Miquel Bada

Tot i que la mort d'un amic ens entristeixi l'ànima i ens deixi un immens buit hem de seguir endavant i recordar-lo amb alegria. Una manera de acceptar la pèrdua d'un ésser estimat és dir-li als altres la bona persona que va ser i com la trobarem a faltar.

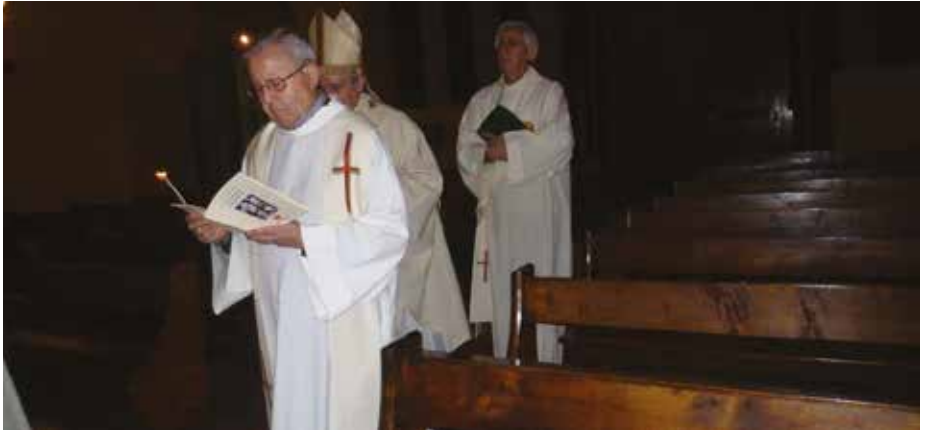
L'amic **Miquel** sempre entregat a millorar la seva i nostra Vida Creixent, era molt curós en els seus treballs on s'hi veia l'estimació, la dedicació i el saber d'un mestre. Creiem que des del seu pas a la eternitat ens continuarà ajudant en la fe, fins, si Déu vol, l'encontre final de la nostra vida i per sempre, amb tots el éssers estimats.

Narcís



Recordant a Mn. Miquel Bada





Trobada diocesana de Vida Creixent a Puigcerdà (Cerdanya)



Divendres dia 4 de març va tenir lloc a Puigcerdà (Cerdanya) la trobada anual del Moviment diocesà d'Urgell de gent gran "Vida Creixent".

La trobada s'inicià amb les salutacions a l'església parroquial de Santa Maria amb la presència del Sr. Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives, l'Il·lm. Sr. Alcalde de Puigcerdà, Sr. Albert Piñeira, el Rector de la Parròquia, Mn. Josep Grau, Mn. Manuel Pal, Consiliari diocesà del Moviment i la Sra. M. Àngels Carbonell, d'Organyà,, en representació de la Presidenta Sra. Maria Carme Ribes, que no hi va poder assistir per obligacions familiars ineludibles.

Mons. Vives a les seves paraules de benvinguda agrai la presència dels

més de 110 participants i subratllà la importància d'aquest moviment cristià de gent gran que s'ajuden mútuament i que té una missió transcendental a l'hora de transmetre la fe a les generacions futures, amb esperit compromès i militant. L'Arquebisbe saludà especialment la presència dels Consiliaris i presidents diocesans de Barcelona, Girona i Solsona que volgueren fer-se presents a la trobada d'Urgell.

Coincidint amb la trobada els participants van poder contemplar les recents obres del temple parroquial de Santa Maria que foren explicades pel Sr. Rector i per l'Il·lm. Sr. Alcalde, acompanyats del constructor Sr. Munt, i que s'han pogut realitzar gràcies a les aportacions de la Diputació

Col·laboracions



de Girona, de l'Ajuntament de Puigcerdà i, sobretot, de la mateixa Parròquia. Aquestes obres han significat una actuació integral en el temple parroquial i estan arribant a la seva darrera fase. Després de la salutació inicial els participants es van dirigir fins el Museu Cerdà, antiga església del convent de clausura de les Carmelites descalces, on tingué lloc l'Assemblea anual del Moviment amb la posada en comú per part dels responsables dels grups parroquials diocesans de Vida Creixent de les principals idees i activitats realitzades al llarg de l'any a la seva respectiva parròquia. A continuació, tingué lloc una conferència dictada pel Vicari episcopal per a l'acció pastoral, Mn. Antoni Elvira, nomenat missioner de la Misericòrdia pel Papa Francesc, sobre el tema "*Any Jubilar de la Misericòrdia*". Mn Elvira, exposà, a partir de la paràbola del Pare misericordiós del Fill pròdig els principals trets de la misericòrdia divina i les principals fites i objectius del Papa Francesc en establir l'Any de la Misericòrdia.

A continuació a l'església parroquial tingué lloc la celebració de l'Eucaristia presidida per l'Arquebisbe que animà els participants a la trobada a viure la seva vida llarga amb alegria perquè Déu ens estima i no ens deixa mai sols. Tot glossant l'evangeli proclamat, Mons. Vives animà els integrants del moviment a deixar-se estimar per Déu i a estimar de cor els germans, que és el resum de tot l'Evangeli segons Jesucrist, i mostrà la seva satisfacció per poder presidir l'Eucaristia joiosa del moviment. Les pregàries i les ofrenes foren dutes a terme pels responsables parroquials del moviment diocesà i al final de l'Eucaristia es cantà l'himne del Moviment: "*la nostra alegria ningú no ens la prendrà*". La trobada festiva es clogué amb un dinar de germanor al poliesportiu de Puigcerdà amenitzat amb cants amb Mn. Josep M. Solé i poesia verdagueriana recitada amb passió per Mn. Jordi Gasch.

Maria Carme

Passar pel món fent el bé!

És tan gratificant trobar gent bona a cada passa que fem, i compensa tant avançar-se a la bondat aportant-hi el millor de cadascú

He suggerit moltes vegades —perquè ho crec fermament— la necessitat de recórrer amb freqüència a l'Evangeli perquè pot ajudar-nos a crear entre tots un millor clima de convivència. Quan els aparells electrònics no tenen accés a una connexió diàfana diem que no hi ha cobertura, la qual cosa ens impedeix donar via de normalitat a la necessitat que tenim de comunicació. Tanmateix, estem satisfets si aconseguim la cobertura desitjada perquè ens facilita entendre millor.

I si aquesta cobertura fos l'esforç de tots plegats per crear un espai de bondat que impregnés tot l'ambient que ens rodeja, tant el que anem fent cada dia allà on som com el que rebem per pura gratuïtat? És tan gratificant trobar gent bona a cada passa que fem, i compensa tant avançar-se a la bondat aportant-hi el millor de cadascú! No puc deixar de creure que en el cor de cada persona, allà on no podem enganyar-nos ni enganyar ningú, aquesta font de bondat hi és. L'home bo —diu l'Evangeli— del tresor del seu cor, en treu la bondat. La consciència em diu que cal creure que és així.

Deu ésser important, doncs, descobrir actituds interiors que acompanyen la bondat: la lleialtat, la rectitud de cor, la tendresa, la humilitat, la sinceritat, l'honradesa, la misericòrdia i totes aquelles altres que amb ella caminen juntes i són descrites com a fruits de l'Esperit: l'amor, el goig, la tolerància, la pau, la benvolença, la fe, l'amabilitat, el domini d'un mateix. I encara més, la bondat també apareix en la descripció que sant Pau fa del qui estima: «És pacient, és bondadós, no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta, l'amor no passarà mai.»

Voler passar pel món fent el bé és més que una bona decisió, és una vocació. És el que es diu de Jesús i és el testimoni que de nosaltres espera. De ben segur que en aquest corrent de vida hi trobem, juntament amb la bellesa i la recerca de la veritat, aquella felicitat que la bondat espontàniament contagia.

Sebastià Taltavull Anglada
Bisbe auxiliar de Barcelona



Activitats culturals

DVD

De tant en tant em retiro de la rutina cultural del llibre, del teatre, de les pel·lícules i exposicions, i trobo coses que, a mi, em semblen interessants.

No fa ni un mes em vaig tornar a trobar amb la pintora navarresa, Maria Teresa Martínez Ugalde, a qui vaig conèixer fa anys. Vam parlar i veure juntes el DVD que ha publicat, i distribuït Claret, titulat: **El castillo interior**. És el seu homenatge pictòric a la seva patrona en el passat centenari. Els seus quadres van il·lustrant el llibre de **Las Moradas** de santa Teresa. Vaig gaudir moltíssim..

Es poden veure en sessió seguida o quadre a quadre o morada per morada, amb explicacions i detalls. Ho teniu a Claret, si us ve de gust..

Revistes

M'agrada trobar revistes que dediquen ressenyes i estudis a temes de cultura actual, amb sensibilitat actual. Vaig ensopegar amb una que feia un recorregut per les pel·lícules que donaven imatge a refugiats. Algunes d'elles són antigues; altres pel que veig accessibles només en canals d'Internet i d'altres més actuals. Algunes potser reapareixeran en TV o en botigues de vídeo.

Aquestes pel·lícules ens parlen de guerres i dificultats, però també d'històries humanes i fins i tot solidàries. De tota manera la revista facilita els enllaços d'Internet, per veure tràilers o pel·lícules senceres. Us les copio.

“Le Havre”, <https://goo.gl/v56fEX>, és un tràiler.

“Las cartas de Alou”, <https://vimeo.com/88529613>. Crec que és la pel·lícula sencera.

“Timbuktu”, <https://goo.gl/1H2YhM>, és un tràiler.

“14 kilòmetros”, <https://vimeo.com/112006273>, és un tràiler.

A més, entre les més conegudes, està la històrica **“América, América”** de Elia Kazan, sobre la trajectòria de la seva família en el segle XX. Un clàssic.

Un altre aspecte ofereix la pel·lícula **“Dheepan”**, Palma de Oro en Canes en 2015. D'aquesta em crida l'atenció els trucs als quals recorren els que busquen refugi i/o asil per “adequar-se” a les lleis que les societats “d'acollida” els imposen. Tres persones: un home, una dona i una jove, es presenten com família (sense ser-ho) per encaixar en el model “acceptable” que se'ls exigeix per accedir a allò que necessiten. No són innocents, fins i tot hi ha una trama de delinqüència de la qual es pretén fugir, però... qui els impulsa a mentir per sobreviure?

“Terraferma”, va ser Premi del Jurat al Festival de Venècia i es presentà per part d'Itàlia per competir als Òscar. Tracta del dilema dels pescadors de les localitats properes a Lampedusa, que es veuen impeditos, per part dels poders polítics, de complir amb l'antiga llei del mar de socórrer a les víctimes d'un naufragi. Un dilema que abandona a la mort als necessitats i que perverteix la natura dels que es debaten entre salvar o denunciar.

Aquestes dos últimes pel·lícules són més recents i, crec, que serà més fàcil trobar-se amb elles.

Agenda 2016

Abril

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4^a, sala d'actes.

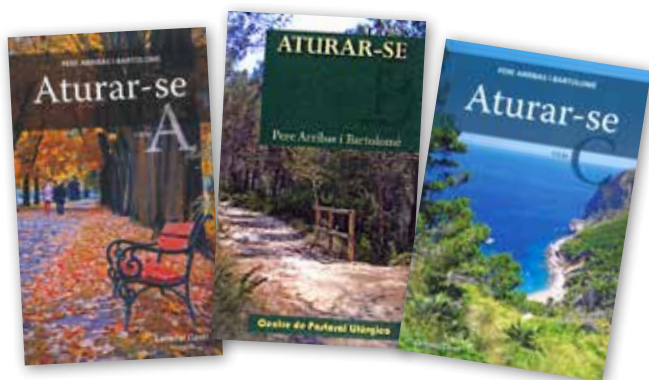
Tema VIII – NOSALTRES I ELS NÉTS.

Maig

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema IX – LES PERSONES GRANS I LA FAMÍLIA.

Dimarts 10 i dimecres 11, XXX Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Montserrat. Dia 10 les diòcesis de Barcelona, Lleida, Sant Feliu i Terrassa. Dia 11, la resta de diòcesis de Catalunya i Les Illes.



La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq.- Barcelona - 08011

Al bisbat de Barcelona a partir del 4 d'abril podran fer-se reserves per a la trobada, a secretaria de 5 a 7 de la tarda.

Juny

Dijous 9: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema X – ELS NOSTRES PRINCIPIS I RECORDS.

Dissabte 18 de juny : Trobada final de curs oberta a tothom. Matí a la parròquia de la Verge de la Pau. Inici a les 10:30.

**TEMARI
DEL CURS 2015-
2016, "EL NOSTRE
ENTORN I EL NOSTRE
CREIXEMENT
PERSONAL" DE MN.
MANUEL CLARET I
NONELL**

Aquests llibres, son un recull de "reflexions", dels Evangelis de Sant Mateu, any litúrgic A, de Sant Marc, any litúrgic B, i de Sant Lluc, any litúrgic C. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.



vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN